

Fru Alvilde Fiane hadde bestilt et monument til sin manns grav. Billedhuggeren meddelte hende imidlertid at urnen ville bli gravet opp. Hun ringte rundt til andre kontorer og fikk samme svar. Så skrev hun og nedenstående er det svar hun har fått fra Det Kongelige Kirke- og Undervisningsdepartement:

"Deres brev til statsråden personlig, datert 17/4 d.å. er oversendt kirkekontoret i departementet til vanlig ekspedisjon. Eventuell brevveksling om samme sak skal en be ført med nevnte kontor."

For statsråden
(sign.) Sofie Vaaler.

"Går med vedlegg til Oslo stiftsdireksjon som overtilsyn for Kirkegården.

Kirkedepartementet, Kirkeavdelingen.
Oslo, den 19. mai 1947.
(sgd.)"

"Sendes med vedlegg herr kirkeverge Schwingell til uttalelse. Oslo stiftsdireksjon, 24. mai 1947."

"Sendes med vedlegg tilbake til Oslo stiftsdireksjon. Jeg vil først bemerke at fru Fianes uttalelse om at urnen skulle graves opp er fri fantasi. Jeg har ingen hjemmel for en slik uttalelse.

Spørsmålet om behandlingen av graver til NS-medlemmer ble tatt opp av kirkeverge Ludvig Hansen høsten 1945. Han foreslo meget radikale tiltak, så som flytting av graver, nedtaing av monumenter, m.v.

Saken ble behandlet av skolerådmannen, Oslo menigheters fellesråd og ble også forelagt kommune-advokaten.

Skolerådmannen fremsatte 1. desember 1945 et forslag som ble vedtatt av alle instanser. For ordens skyld gjengies forslaget og behandlingen:

"GRAVSTEDER TIL MEDLEMMER AV NS.

Sendes Oslo menigheters fellesråd, idet saken bes forelagt kirkegårdskomiteen.

Om sakens rettslige side viser jeg til kommune-advokatens uttalelse av 14. september 1945. Det er imidlertid etter rådmannens mening andre hensyn enn de rent juridiske som må bli avgjørende i en sak som denne. Det er naturligvis riktig som kirkevergen sier, at flere av de utenbys festere av urnegraver har fått innvilget gravplass på grunn av sin politiske innstilling. Det samme er tilfelle med en rekke av de innenbys festere som har fått særlig fremtredende gravsteder. Jeg finner det allikevel lite tiltalende å gå til oppgravning og flytting av urner synes for så vidt ikke at der egentlig er noen vesensforskjell mellom jordbegravelse i kiste eller nedsetting av urne.

Der en innskrenkning av gravstedets areal er mulig, bør dog dette gjøres, og det må sørges for at monumenter ikke oppsettes.

Med hensyn til generaldirektør Hildisch's gravsted, som ennå ikke er tatt i bruk, bør bortfesting av dette søkes annullert.

Oslo, 1. desember 1945.
Skolerådmannen.
(Sign.) Magne Poulsen."

Gravsteder til NS-medlemmer.

Saken ble behandlet av Fellesrådets kirkegårdskomite den 12. desember d.å. Kirkegårdskom. tiltrer skolerådmannens innstilling. Fellesrådet slutter seg enstemmig til denne innstilling.

Oslo menigheters fellesråd, den 18. desember 1945.
(Sign.) J.Ø. Dietrichson.

A V S K R I F T .

Til lste avdeling juridicum våren 1946 ble denne oppgave gitt i Statsforfatning: "Grunnlovens § 97 på strafferettens område."

Flere av kandidatene som fikk gode karakterer i de øvrige fag, hevdet i oppgaven at de provisoriske anordninger utferdiget i London under krigen ikke kunne ansees å stride mot Grunnlovens § 97, da de måtte kunne forsvares ut fra prinsippet om den konstitusjonelle nødrett.

De som hevdet dette strøk til eksamen.